

Κυριακή 21η Νοεμβρίου 2021

Εισόδια τῆς Θεοτόκου

(Λκ. ι' 38 – 42, ια' 27 – 28)

*«μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί
μαστοί οὖς ἐθήλασας» (Λκ. 11, 27).*

Χαρά καί πανηγύρι ἔχει σήμερα τό ὀρθόδοξο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, καθώς ἐορτάζουμε τή μεγάλη θεομητορική ἐορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας στά Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ἡ φωνή μιᾶς ἄγνωστης γυναίκας ἔρχεται νά δικαιολογήσει αὐτή τή χαρά μέ τοῦτα τά λόγια: «μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὖς ἐθήλασας».

Τά λόγια αὐτά ἀπευθύνονται στό Χριστό καί μακαρίζουν τή Μάνα πού Τόν κουβάλησε μέσα της καί Τόν ἔθρεψε μέ τό γάλα της. Μα-

καρίζουν τή γυναίκα ἢ ὁποία μέ τήν ποιότητά της προσκάλεσε τό Θεό νά κατέβει στή γῆ καί δέχτηκε μέσα της ὄλο τό πλήρωμα τῆς Θεότη-
 τας. Μακαρίζουν τήν Κόρη τῆς Ναζαρέτ, πού μέ τό μητρικό της γάλα ἔθρεψε τόν τροφέα τῆς φύσεως. Μακαρίζουν τό πρόσωπο πού ἀναδείχθηκε καθαρότερο ἀπό τούς ἀγγέλους καί ὑψηλότερο ἀπ' ὄλα τά θεϊκά δημιουργή-
 ματα. Τά λόγια αὐτά τῆς ἄγνωστης γυναίκας μακαρίζουν τόν ἄνθρωπο πού ἔγινε τό ἀξεπέραστο πρότυπο τῆς ἀνθρωπότητας, πού ἔγινε ἡ δόξα τῶν παρθένων καί ἡ ὁμορφιά τῶν μητέρων.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰσέρχεται σήμερα στόν κτιστό Ναό τοῦ Θεοῦ γιά νά ἐτοιμάσει τόν ἑαυτό της, ὥστε ἐκείνη νά γίνει ὁ ἔμφυχος Ναός τοῦ Θεοῦ. Εἰσέρχεται στά Ἅγια τῶν Ἁγίων ὄχι γιά νά ἀγιασθεῖ, ἀλλά γιά νά τά ἀγιάσει. Ἡ παρουσία της μέσα στό Ναό δικαιολογεῖ τήν κατασκευή του. Ὁ Ναός γίνε-

ται τό φυλακτήριο τῆς παρθενίας της, τό στάδιο τῆς ἀρετῆς της καί ὁ ἀπέραντος ὀρίζοντας τῆς θεογνωσίας της. Ὁ Ναός γίνεται τό περιτύλιγμα πού θά φυλάξει ἀκέραιο τό πολύτιμο δῶρο πού ἔχει νά προσφέρει ἡ ἀνθρωπότητα στό Δημιουργό. Αὐτό τό δῶρο εἶναι ἡ Πανάχραντη, Παρθένος Μητέρα Του. Ἄν ὁ Ναός εἶναι μία συμβολική εἰκόνα τοῦ σύμπαντος, ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰσέρχεται σήμερα μέσα σ' αὐτόν ὡς τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ σύμπαντος, τό ὁποῖο ἀνέλαβε νά ἐκπροσωπήσει ὅλη τή δημιουργία καί νά ὑποδεχθεῖ μόνο του τόν Πλάστη τοῦ παντός, καθῶς Ἐκεῖνος κατέβηκε στήν κτιστή πραγματικότητα. Ἄν ὁ Ναός εἶναι τό σημεῖο πού συναντιέται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου εἶναι τό σημεῖο στό ὁποῖο ἐνώνεται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Ναός γιά τήν Παναγία δέν εἶναι χῶρος, εἶναι δρόμος. Ἡ παρουσία της μέσα στά Ἅγια

τῶν Ἁγίων δέν ἔχει στατικό χαρακτήρα ἀλλά δυναμικό. Μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι μένει κάπου, ἀλλά στήν πραγματικότητα ξεκινάει μία πορεία ἡσυχίας, προσευχῆς καί ἄσκησης, προκειμένου νά συναντήσῃ τό Θεό καί νά ἔνωθεῖ μαζί Του. Μέσα στό Ἱερό τοῦ Ναοῦ καταυγάζεται ἀπό τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἀνεβαίνει ἀκατάπαυστα τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, μέχρι νά φτάσῃ στήν κορυφή της, πού εἶναι ἡ Ἁγία Τριάδα. Δέν εἰσέρχεται μέσα στό Ναό γιά νά περάσῃ τήν ὥρα της καί νά καλύψῃ κάποια χρόνια ἀπό τή ζωή της. Εἰσέρχεται γιά νά προετοιμαστῇ γιά τή μεγάλη συνάντηση μέ τόν Κύριο, νά σπουδάσῃ στήν ἀπέραντη ἀληθινή γνώση, πού εἶναι ἡ θεογνωσία, νά μορφωθεῖ πλάθοντας στό πρόσωπό της τή μορφή τοῦ κατ' ἐξοχήν αὐθεντικοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι καθαρή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, νά γυμναστῇ πνευματικά, γιά νά γίνῃ ὁ μέγας καί ἀνίκητος ἐχθρός τοῦ διαβόλου. Ἔτσι

μπροστά της οί στρατιές τῶν δαιμόνων τρέμουν καί ἔξαφανίζονται.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος μέσα στό Ναό, στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, συναντάει αὐτά τά ἀντικείμενα πού τήν προτύπωσαν καί τήν περίμεναν, ὥστε νά τά ἐπαληθεύσει μέ τήν παρουσία της. Μέσα στό Ἱερό φυλάγονταν ἡ Κιβωτός τῆς Διαθήκης, ἡ στάμνα μέ τό μάννα καί ἡ ράβδος τοῦ Ἄαρών. Αὐτά τά τρία ἱερά ἀντικείμενα συμβολίζουν τήν Παναγία. Ὅταν ἔρχεται ἐκείνη, αὐτά πλέον συμπληρώνουν τήν ὑπαρξή τους καί ὀλοκληρώνουν τό νόημά τους. Ἡ Κυρία Θεοτόκος γίνεται ἡ καινούργια Διαθήκη μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί τό σῶμα της γίνεται ἡ Κιβωτός πού θά φυλάξει αὐτή τή συμφωνία. Ἡ πανάχρονη καί παρθενική μήτρα της γίνεται ἡ καινούργια στάμνα πού θά φυλάξει τή νέα τροφή, τόν ἄρτο τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ ὅλη παρουσία της εἶναι ἡ καινούργια ράβδος τοῦ Ἄαρών, πού

είναι σκληρή και άκαμπτη από τις επιθέσεις του κακού, ως παρθένος, αλλά θαλερή και καρποφόρος του όντως καλού, ως μητέρα της απόλυτης αγαθότητας, που είναι ο Έμμανουήλ.

Η πορεία της Κυρίας Θεοτόκου μέσα στο Ναό είναι προτύπωση της πορείας κάθε πιστού προς τη σύζευξή του με το Θεό. Όπως εκείνη ξεκίνησε από τον αλόγουρο για να φτάσει στα Άγια των Αγίων, έτσι και κάθε άνθρωπος ξεκινάει στον πρόλογο της ζωής του από την κολυμβήθρα, για να φτάσει με τον πνευματικό του αγώνα, τη μετάνοια και τη μυστηριακή ζωή στο ιερό της πνευματικής ολοκλήρωσης και ώριμότητας, που είναι η ένωσή του με το Θεό. Κάθε πιστός γίνεται θεοτόκος, μία εικόνα της Παναγίας, και καλείται, όπως κι εκείνη, να φιλοξενήσει μέσα στην ύπαρξή του το Σωτήρα και Λυτρωτή. Τότε τά λόγια της άγνωστης γυναίκας προς τον Κύριο:

«μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μα-
στοί οὖς ἐθήλασας» δέν θά ἀφοροῦν μόνο τήν
Κυρία Θεοτόκο ἀλλά τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς.
Ἄμην.